

OTRUĆ (29) *vb pf*

o jasne.

inf otruć (11). ◇ *fut 3 sg* otruje (1). ◇ *praet 3 sg m* otruł (9). *f* otruła (1). ◇ *3 pl m pers* otruli (4).
◇ *con 3 sg m by* otruł (1). ◇ *impers* otruto (2).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*

Pozbawić życia przez podanie trucizny; venenum infundere, veneno necare Mącz; inficere, miscere cui venena, venenare Calag (29) : Venenum infundere idem. Veneno necare, Otruć. Mącz 479c; Gifft geben. Otruć/ et iad zádác. Miscere cui venena. Calag 245b, 503a.

otruć kogo, co (26): GroicPorz 14v; KrowObr 38v; Na oštátku posłał do Weneciey po trućinę nań/ y náprawił Apthekárzá Prálskiego áby ij otruł. BielKron 327v, 139v, 140v, 166, 175, 175v (11); Quaerere venenum alicui, Mieć wolą iego otruć. Mącz 335d; ále tho fáłszywie á zdrádnie mowił/ bo był bárzo sílny iad przyniosł chcąc iego otruć. HistRzym 10v, 11, 19; RejZwierc 76; SkarŻyw 249 marg, 250 marg; StryjKron 597; KlonKr wstęp A2.

otruć kogo w czym (3): [Agrypina] otruła Cefárzá w grzybiech ktore rad iadał BielKron 141v; także go otruto w picu s łrony Henryká Cefárzá. BielKron 177v; StryjKron 597.

W połączeniu szeregowym (1): Iuż zá pieniądze otruć/ zdrádzić/ we łpiączki zábić/ mátká dziewczkę w łprofną niewolą záprzédác RejZwierc 65v.

Szereg: »otruć, zgładzić« (1): KROK [...] Krákov miáłto záłożył: Smoká otruł/ zgładził. KlonKr wstęp A2.

Synonim: »zadać jad(u)«.

Formacje współrdzenne cf TRUĆ.

Cf OTRUCIE, OTRUT